

25338 LLEI 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques. («BOE» 285, de 28-11-1997.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La proclamació constitucional en els articles 103 i 106 dels principis de submissió plena de l'Administració pública a la llei i al dret, i d'universalitat del control jurisdiccional de l'activitat administrativa, juntament amb un creixent grau de consciència ciutadana sobre els mitjans que preveu l'ordenament jurídic per a la tutela dels drets i les llibertats, han donat lloc els últims anys a un creixement importantíssim del sempre ingent volum de processos judicials en els quals són part les diverses administracions públiques, i s'ha configurat, pel que fa a l'Estat, un panorama litigiós d'un volum i intensitat desconeguts en èpoques anteriors.

Paral·lelament i, alhora, simètricament a això, les exigències d'una Administració pública, alhora que respectuosa amb el dret, eficaç en tots els àmbits de la seva actuació imposen la necessitat de dotar-la de mitjans adequats i suficients a l'hora de fer valer els seus drets i interessos davant els tribunals de justícia. Dit d'una altra manera: la configuració dels instruments normatius, institucionals i personals susceptibles de garantir que la subjecció de l'actuació estatal al dret es correspongui amb una tutela eficaç dels seus interessos quan aquesta actuació és qüestionada davant els tribunals, es converteix en requisit ineludible per al funcionament correcte de qualsevol Administració pública que pretengui respondre als requeriments jurídics i socials de la nostra època.

Un dels mecanismes amb què, des de les acaballes del segle XIX, s'ha intentat subvenir a la particular situació de l'Estat quan és part d'un procés està constituït per la regulació de les anomenades especialitats o prerrogatives processals de l'Estat. La rellevància constitucional i la importància dels fins i els interessos a què serveix l'Administració pública, la complexitat organitzativa i estructural que, en funció d'aquells fins, assumeix l'Estat en els nostres dies, així com les estrictes pautes d'actuació que l'ordenament imposa a les administracions públiques en garantia de la correcta satisfacció dels interessos generals, determinen un peculiar estatus funcional i organitzatiu de l'Estat de la substància del qual no participen les persones i organitzacions d'indole privada. D'aquesta manera, si d'això en deriva l'existència d'un fonament objectiu que justifica raonablement la consagració de determinades especialitats enervadores del dret rituari comú quan l'Estat és part en un procés davant els òrgans jurisdiccionals, no es poden deixar de tenir presents en cap moment les exigències derivades dels principis constitucionals d'igualtat i tutela judicial efectiva (articles 14 i 24 de la Constitució), de manera que aquestes especialitats processals de l'Estat en cap cas atemptin contra aquests principis, ni suposin càrregues desproporcionades o irraonables per a la contrapart de l'Estat en el procés.

Les moltes normes que des de fa més de cent anys constitueixen la normativa que atén el desenvolupament de l'Estat en els diferents tipus de processos configuren un conjunt normatiu confús, desconex, asistemàtic,

mancat en molts casos de rang precís i, massa vegades, de contingut obsolet, pel fet d'estar recolzat en plantejaments que pertanyen a temps pretèrits.

Aquesta Llei té com a objectiu donar una resposta eficaç a aquesta necessitat d'instrumentar una assistència jurídica a l'Estat d'acord amb els postulats d'una Administració moderna, austera, eficaç i tributària d'una submissió plena a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic. Per a això es proposen unes mínimes normes organitzatives del Servei Jurídic de l'Estat, instrument que ha de prestar aquesta assistència jurídica, una regulació moderna i plenament adaptada a la Constitució de les especialitats processals de l'Estat i una unificació i clarificació de la normativa que s'ha de completar amb el necessari reglament de desplegament d'aquesta Llei.

II

La Llei aborda, al capítol I (articles 1 a 4), el règim de l'assistència jurídica, entesa com a assessorament, representació i defensa a l'Estat.

Es parteix del principi de l'assumpció pel Servei Jurídic de l'Estat de l'assistència jurídica, de l'Estat i dels organismes autònoms, sense perjudici de les competències consultives que corresponen al cos jurídic militar en l'àmbit del Ministeri de Defensa i a l'Assessoria Jurídica Internacional del Ministeri d'Afers Exteriors en matèria de dret internacional.

Tampoc hi ha cap interferència amb les competències que la legislació atribueix a subsecretaris i secretaris generals tècnics, de manera que se'n fa reserva expressa.

Respecte als òrgans constitucionals, s'encomana al Servei Jurídic de l'Estat només la tasca de representació i defensa en judici, de conformitat amb el que preveu l'article 447 de la Llei orgànica del poder judicial, com a regla general amb l'excepció que les normes internes dels mateixos òrgans constitucionals estableixin un règim especial propi; règim especial que trobaria la justificació en l'autonomia institucional que la Constitució espanyola pugui consagrar per a aquests òrgans.

Seguint també el que disposa l'article 447 de la Llei orgànica del poder judicial, es fa referència a l'assistència jurídica de l'Administració de la Seguretat Social, encomanada al seu cos de lletrats.

Perquè el Servei Jurídic de l'Estat pugui prestar assistència jurídica a les comunitats autònomes, el règim previst es difereix a un possible desplegament reglamentari.

Quant als ens públics empresarials, la fórmula adoptada és la del conveni amb les excepcions que pugui preveure la normativa de cada ens.

Finalment, es recull una breu regulació de la representació i defensa del Regne d'Espanya en l'àmbit internacional.

També es preveu la possibilitat que el Servei Jurídic de l'Estat assumeixi la representació i defensa d'autoritats i empleats públics, sigui quina sigui la seva posició processal i en la forma més àmplia possible, i es deixa al desplegament reglamentari la concreció dels supòsits en els quals es pot assumir aquesta defensa.

A continuació, es caracteritza la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat com a centre superior directiu de tota l'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques, tant en l'aspecte consultiu com contenciós. També es fa una breu referència als advocats de l'Estat com a suport humà del Servei Jurídic de l'Estat en el seu aspecte de cos de l'Administració. Lògicament són molts els aspectes que en aquest ordre es difereixen a un desplegament reglamentari ulterior imprescindible perquè aquesta Llei pugui desplegar tota la seva eficàcia.

III

Els capítols II i III de la Llei (articles 5 a 10 i 11 a 15) intenten sistematitzar i concretar amb el rang normatiu adequat la posició processal, davant els diversos ordres jurisdiccionals, de l'Estat i organismes públics que en depenen, així com dels òrgans constitucionals, i reduir al mínim les regles especials extravagants al dret processal comú, i conciliar alhora aquestes regles especials amb els principis constitucionals al·ludits.

Queda palesa en aquesta regulació la vocació de mantenir en tot el que sigui possible les normes generals, així com les especialitats de l'Estat que puguin quedar recollides en les lleis processals generals.

Ara bé, és necessari distingir clarament la regulació dels dos capítols.

El capítol II recull normes que, referides a la matèria de representació i defensa en judici, i tenint per això transcendència processal, només afecten l'Estat (en el sentit més ampli per contraposició a les comunitats autònomes) ja que són els aspectes d'organització dels serveis jurídics els que prevalen. En el capítol III es recullen normes eminentment processals la competència de les quals, en virtut del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, correspon exclusivament a l'Estat. Aquestes normes de caràcter processal són, per tant, aplicables tant a l'Estat com a les comunitats autònomes i així es declara expressament a la disposició addicional quarta, seguint així una tècnica legislativa marcada per la doctrina del Tribunal Constitucional.

No es pot deixar d'esmentar el fet que les especialitats processals que conté el capítol III no tenen un àmbit d'aplicació equivalent per a totes aquestes. Les mateixes característiques de cada una d'aquestes especialitats fan que en uns casos l'àmbit d'aplicació es redueixi als supòsits en els quals la representació i defensa és assumida pels serveis jurídics respectius (el relatiu a les notificacions, citacions, citacions a termini i altres actes de comunicació processal que preveu l'article 11), mentre que en altres casos s'ampliï -a més de l'Estat i els organismes autònoms, evidentment- a tots els organismes públics. Aquest àmbit d'aplicació es projecta de la mateixa manera sobre l'Administració de les comunitats autònomes.

IV

Finalment, responent a la necessitat de clarificació i sistematització de la variada normativa que actualment regula la posició processal de l'Estat davant les diverses jurisdiccions, es deroguen expressament en uns casos i es redacten novament en d'altres els preceptes de les normes que resulten decididament incompatibles amb els actuals principis constitucionals, o que contradiuen el règim d'organització de les entitats públiques territorials que preveu la Constitució.

Respecte a la representació i defensa de les entitats gestores i de la Tresoreria General de la Seguretat Social, s'hi estenen les normes aplicables a l'Estat amb les modificacions imprescindibles derivades de la seva naturalesa específica.

La Llei, finalment, preveu un desplegament reglamentari que necessàriament s'ha de produir en un espai breu de temps per donar-li tota la seva virtualitat i eficàcia.

CAPÍTOL I

De l'assistència jurídica a l'Estat**Article 1. Règim d'assistència jurídica.**

1. L'assistència jurídica, que consisteix en l'assessorament i la representació i defensa en judici de l'Estat i dels seus organismes autònoms, així com la representa-

ció i defensa dels òrgans constitucionals, les normes internes dels quals no estableixin un règim especial propi, correspon als advocats de l'Estat integrats en el Servei Jurídic de l'Estat, del director del qual depenen les seves unitats, anomenades advocacia de l'Estat.

No obstant això, l'assessorament jurídic en l'àmbit del Ministeri de Defensa i dels organismes autònoms que hi estan adscrits correspon als membres del cos jurídic militar, de conformitat amb el que estableix la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional, i altres disposicions legals d'aplicació.

Tot això sense perjudici de les competències atribuïdes per la legislació als subsecretaris i secretaris generals tècnics, així com de les funcions atribuïdes per la seva normativa a l'Assessoria Jurídica Internacional del Ministeri d'Afers Exteriors com a òrgan assessor en matèria de dret internacional.

2. L'assistència jurídica de l'Administració de la Seguretat Social, que consisteix en l'assessorament jurídic i la representació i defensa en judici en l'àmbit de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, correspon als membres del cos de lletrats de l'Administració de la Seguretat Social.

La coordinació i direcció de l'assistència jurídica de la Seguretat Social correspon a la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social.

3. Els advocats de l'Estat poden representar, defensar i assessorar les comunitats autònomes en els termes que, si s'escau, s'estableixin per reglament i a través dels oportuns convenis de col·laboració subscrits entre el Govern de la Nació i els òrgans de govern de les comunitats autònomes.

4. Llevat que les seves disposicions específiques estableixin una altra previsió a aquest efecte, pot correspondre als advocats de l'Estat l'assistència jurídica a les entitats públiques empresarials regulades en el capítol III del títol III i disposicions addicionals vuitena, novena i desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, mitjançant la formalització del conveni oportú a aquest efecte, en el qual s'ha de determinar la compensació econòmica que s'ha d'abonar al Tresor públic.

5. L'actuació dels advocats de l'Estat davant el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, davant el Tribunal de Primera Instància de les Comunitats Europees, davant la Comissió i el Tribunal Europeu de Drets Humans, així com, si s'escau, davant els tribunals i organismes internacionals en els quals actuïn en representació del Regne d'Espanya, s'ha d'ajustar al que disposa la normativa específica en cada cas aplicable i, si manca, al que disposa aquesta Llei.

6. Per a la representació i defensa de l'Estat espanyol davant les jurisdiccions d'estats estrangers, cal atènyer-se al que estableixen aquesta Llei i altres disposicions vigents i al que, si s'escau, es determini per reglament.

Article 2. Representació i defensa d'autoritats i empleats públics.

En els termes establerts per reglament, els advocats de l'Estat poden assumir la representació i defensa en judici de les autoritats, funcionaris i empleats de l'Estat, els seus organismes públics a què es refereix l'article anterior i els òrgans constitucionals, sigui quina sigui la seva posició processal, quan els procediments se segueixin per actes o omissions relacionats amb el càrrec.

Article 3. Direcció del Servei Jurídic de l'Estat.

1. La Direcció del Servei Jurídic de l'Estat és el centre superior consultiu de l'Administració de l'Estat, organismes autònoms i entitats públiques dependents, de conformitat amb les seves disposicions reguladores en el cas

d'aquestes últimes, i sense perjudici de les competències atribuïdes per la legislació als subsecretaris i secretaris generals tècnics, així com de les especials funcions atribuïdes al Consell d'Estat com a òrgan consultiu suprem del Govern, de conformitat amb el que disposen l'article 107 de la Constitució i la seva Llei orgànica de desplegament.

2. La Direcció del Servei Jurídic de l'Estat també és el centre superior directiu dels assumptes contenciosos en els quals són part l'Estat i els seus organismes autònoms, o les entitats públiques empresarials o òrgans constitucionals quan correspongui.

3. La Direcció del Servei Jurídic de l'Estat i les unitats que la formen han d'exercir les seves funcions sota la superior i única direcció del titular del departament ministerial en què s'integri.

4. A l'Administració perifèrica, les advocacies de l'Estat, per la singularitat de les seves funcions, tenen la consideració de serveis no integrats.

5. Les diferents advocacies de l'Estat, sigui quina sigui la seva ubicació, depenen jeràrquicament i funcionalment de la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat.

6. Les advocacies de l'Estat tenen en els diferents ministeris el caràcter de serveis comuns i, per tant, sota les competències de direcció, organització i funcionament que respecte a aquests serveis atorga la legislació als subsecretaris.

Article 4. *Advocats de l'Estat.*

1. Els advocats de l'Estat, pel fet del seu nomenament i presa de possessió en la destinació, queden habilitats per a l'exercici de totes les funcions i per al desenvolupament de tots els serveis propis del seu càrrec.

2. Els llocs de treball de les advocacies de l'Estat que tinguin encomanat l'exercici de les funcions descrites en aquesta Llei s'adscriuen mitjançant el desplegament normatiu adequat amb caràcter exclusiu als funcionaris del cos d'advocats de l'Estat, en el qual s'ingressa mitjançant oposició lliure entre llicenciats de dret.

CAPÍTOL II

Normes específiques sobre representació i defensa en judici de l'Estat

Article 5. *Contraposició d'interessos.*

En el cas que, davant qualsevol ordre jurisdiccional, litiguin entre si o tinguin interessos contraposats les administracions o els organismes públics la representació legal o convencional dels quals la tingui l'advocat de l'Estat, s'han d'observar les regles següents:

a) Cal atènyer-se, en primer lloc, al que disposen la normativa especial o les clàusules convencionals reguladores de l'assistència jurídica a l'entitat o entitats públiques empresarials o organisme públic regulat per la normativa específica de què es tracti.

b) En cas de silenci de la norma o conveni, la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, abans d'evacuar el primer tràmit processal, i atenent la naturalesa dels interessos en conflicte, ha d'exposar a les administracions, entitats o organismes litigants el seu criteri tant en relació amb l'eventual solució extrajudicial del litigi, si aquesta és possible, com, si no, amb la postulació que hagi d'assumir l'advocat de l'Estat, evitant en tot cas les situacions d'indefensió. Tant si les parts manifesten la seva opinió com si no, amb l'informe previ de la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, el titular del departament del qual aquest depengui ha de resoldre en definitiva el que sigui procedent quant a la postulació que ha d'assumir l'advocat de l'Estat.

Article 6. *Col·laboració entre els òrgans interessats i el Servei Jurídic de l'Estat.*

Els òrgans interessats en els processos, així com tots els de l'Administració General de l'Estat als quals els òrgans del Servei Jurídic de l'Estat els ho sol·licitin, han d'oferir la col·laboració necessària per defensar més bé els interessos en litigi.

Article 7. *Disposició de l'acció processal.*

Sense perjudici del que disposin lleis especials, perquè l'advocat de l'Estat pugui desistir vàlidament d'accions o recursos, apartar-se de querelles o aplanar-se a les pretensions de la part contrària, requereix l'autorització expressa de la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, la qual, en tot cas, ha de sol·licitar informe del departament, organisme o entitat pública corresponent.

Article 8. *Actuacions davant el Tribunal Constitucional i el Tribunal de Comptes.*

L'actuació de l'advocat de l'Estat davant el Tribunal Constitucional i el Tribunal de Comptes es regeix pel que disposen les respectives lleis orgàniques i altres disposicions reguladores d'aquests.

Article 9. *Actuacions en procediments arbitrals.*

Prèvia autorització del titular del departament, organisme públic corresponent, i amb l'informe de la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, els advocats de l'Estat integrats en els serveis jurídics de l'Estat poden assumir la representació i la defensa de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats públiques que en depenen i òrgans constitucionals en procediments arbitrals de naturalesa nacional o internacional.

Article 10. *Jurisdicció militar.*

L'exercici de les funcions de representació i defensa en judici de l'Estat davant la jurisdicció militar s'ha de fer d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar.

CAPÍTOL III

Especialitats processals aplicables a l'Estat

Article 11. *Notificacions, citacions, citacions a termini i altres actes de comunicació processal.*

1. En els processos seguits davant de qualsevol jurisdicció en què siguin part l'Administració General de l'Estat, els organismes autònoms o els òrgans constitucionals, llevat que les normes internes d'aquests últims o les lleis processals disposin una altra cosa, les notificacions, citacions, citacions a termini i altres actes de comunicació processal s'han d'entendre directament amb l'advocat de l'Estat a la seu oficial de la respectiva advocacia de l'Estat.

2. Quan les entitats públiques empresarials o altres organismes públics regulats per la normativa específica siguin representats i defensats per l'advocat de l'Estat, també s'ha d'aplicar el que disposa l'apartat anterior.

3. Són nul·les les notificacions, citacions, citacions a termini i altres actes de comunicació processal que no es practiquin d'acord amb el que disposa aquest article.

Article 12. *Exempció de dipòsits i caucions.*

L'Estat i els seus organismes autònoms, així com les entitats públiques empresarials, els organismes públics

regulats per la seva normativa específica dependents de tots dos i els òrgans constitucionals, estan exempts de l'obligació de constituir els dipòsits, caucions, consignacions o qualsevol altre tipus de garantia que preveuen les lleis.

En els pressupostos generals de l'Estat i altres institucions públiques, s'hi han de consignar crèdits pressupostaris per garantir el ràpid compliment, si és procedent, de les obligacions no assegurades per l'exempció.

Article 13. *Costes.*

1. La taxació de les costes a què sigui condemnada la part que actuï en el procés en contra de l'Estat, els seus organismes públics, els òrgans constitucionals o les persones defensades per l'advocat de l'Estat es regeix, quant als seus conceptes i import, per les normes generals.

Una vegada ferma la taxació, el seu import s'ha d'ingressar en la forma legalment prevista, i s'hi ha de donar la destinació establerta pressupostàriament.

2. Les costes a què sigui condemnada la part que actuï en el procés contra l'Estat, organismes públics i òrgans constitucionals s'han d'aplicar al pressupost d'ingressos de l'Estat, llevat dels supòsits dels articles 1.3 i 1.4 d'aquesta Llei, que es regeixen pel que estableix el conveni corresponent.

3. Les costes al pagament de les quals sigui condemnat l'Estat, els seus organismes públics o els òrgans constitucionals, han de ser abonades amb càrrec als pressupostos respectius, d'acord amb el que s'estableix per reglament.

Article 14. *Suspensió del curs de les actuacions.*

1. En els processos civils que es dirigeixin contra l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats públiques que depenen de tots dos o els òrgans constitucionals, l'advocat de l'Estat ha de sol·licitar els antecedents per a la defensa de l'Administració, organisme o entitat representada, així com elevar, si s'escau, consulta davant la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat. Amb aquesta finalitat, en rebre el primer trasllat, citació o notificació de l'òrgan jurisdiccional, pot demanar, i el jutge ha d'acordar, la suspensió del curs de les actuacions, llevat que, excepcionalment, i per una interlocutòria motivada, s'estimi que això produiria un greu dany a l'interès general.

El termini de suspensió, l'ha de fixar discrecionalment el jutge, sense que pugui ser superior a un mes ni inferior a quinze dies. Aquest termini s'ha de comptar des de l'endemà de la notificació de la providència per la qual se n'acordi la suspensió, i contra aquesta providència no s'hi pot interposar cap recurs.

2. En els interdictes, procediments de l'article 41 de la Llei hipotecària, assegurament de béns litigiosos i incidents, el termini de suspensió, l'ha de fixar discrecionalment el jutge, i no pot ser superior a deu dies ni inferior a sis.

Article 15. *Fur territorial de l'Estat.*

Per al coneixement i la resolució dels processos civils en què siguin part l'Estat, els organismes públics o els òrgans constitucionals, en són competents en tot cas els jutjats i tribunals que tinguin la seu a les capitals de província, a Ceuta o a Melilla. Aquesta norma s'ha d'aplicar amb preferència a qualsevol altra norma sobre competència territorial que es pugui produir en el procediment.

El que disposa aquest article no és aplicable als judicis universals ni als interdictes d'obra ruïnosa.

Disposició addicional primera. *Normes objecte de modificació.*

Els articles 118.3 i 123.2 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, de 27 de desembre de 1956, i 7.3 i 8.4 de la Llei 62/1978, de 26 de desembre, de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals de la persona, queden modificats amb la substitució de l'expressió «advocat de l'Estat» per «advocat de l'Estat o representant processal de l'Administració demandada».

Disposició addicional segona. *Adaptació de denominació.*

Les referències a les disposicions vigents i les competències que s'atribueixen a la Direcció General Contenciosa, i al seu titular, i a la Direcció General del Servei Jurídic de l'Estat, i el seu titular, s'han d'entendre a favor de la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, i el seu titular.

Disposició addicional tercera. *Entitats gestores i Tresoreria General de la Seguretat Social.*

Els articles 5 a 9 i 11 a 14 d'aquesta Llei són aplicables a l'àmbit de les entitats gestores i de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en la mesura que, atesa la naturalesa d'aquestes i el que disposen les lleis vigents, aquells preceptes els siguin aplicables, si bé les referències que contenen aquells als advocats de l'Estat, al Servei Jurídic de l'Estat o a la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat s'han d'entendre efectuades, respectivament, als lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, als diferents serveis comuns o entitats gestores als quals els lletrats respectius estiguin adscrits, o a la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social.

Disposició addicional quarta. *Aplicació a les comunitats autònomes.*

1. Els articles 11, 12, 13.1, 14 i 15 es dicten a l'empara de la competència que reserva a l'Estat l'article 149.1.6a de la Constitució, en matèria de legislació processal.

2. Les regles que contenen aquests articles són aplicables a les comunitats autònomes i entitats públiques que en depenen.

3. Quant al que disposa l'article 15, quan són part en el procediment les comunitats autònomes i entitats de dret públic que en depenen, també en són competents els jutjats i tribunals que tenen la seu a la capital de la comunitat autònoma en cas que aquesta no sigui capital de província.

Disposició addicional cinquena. *Unitat de doctrina.*

El Govern ha d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per fer efectiu el principi d'unitat de doctrina en l'àmbit de l'assistència jurídica a l'Estat i els seus organismes autònoms i altres ens públics estatals.

Disposició addicional sisena. *Corts Generals i Junta Electoral Central.*

Les referències que fa aquesta Llei a la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat s'entenen fetes, respectivament, als presidents i meses de les Corts Generals, del Congrés dels Diputats i del Senat, i al president de la Junta Electoral Central, si es tracta de l'assessorament jurídic, representació i defensa d'aquests òrgans d'acord amb les normes que els són pròpies. En aquests mateixos casos, les mencions als advocats de l'Estat s'entenen fetes als lletrats de les Corts Generals.

Disposició transitòria única. *Règim transitori de les actuacions processals.*

Les normes d'aquesta Llei s'han d'aplicar a totes les actuacions processals que es realitzin a partir de la seva entrada en vigor, sigui quina sigui la data d'iniciació del procés en què aquelles es produeixin.

Disposició derogatòria única. *Normes que es deroguen.*

Queden derogats:

a) Els articles 35, 123, apartat 4, i 131, apartat 4, de la Llei de 27 de desembre de 1956, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

b) Els apartats segon, tercer i quart de l'article 71 de la Llei d'enjudiciament civil.

c) Amb caràcter general, tots els preceptes del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Desplegament d'aquesta Llei.*

El Govern, en el termini de sis mesos, ha d'aprovar les normes reglamentàries d'execució i desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Adaptacions pressupostàries.*

El Ministeri d'Economia i Hisenda, així com els altres ministeris afectats, ha de fer les modificacions pressupostàries, transferències i habilitacions de crèdits que siguin necessàries per al compliment del que preveu aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació completa en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de novembre de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ